

[Albertsen.]

med et forslag om revision af loven ud fra de tanker, jeg her har gjort rede for. Det vil være socialdemokratiets holdning hertil.

Lis Møller: Teoretisk lyder det jo udmærket med kollektiv ledelse inden for institutionerne under børne- og ungdomsforsorg, men i praksis tror jeg, at det måske vil blive lidt vanskeligt. Det kan måske praktiseres i de små institutioner med tre medarbejdere, men i de større med fem, seks, syv eller flere medarbejdere er jeg bange for, at det vil blive svært. Jeg tror, der må være ét menneske, som har ansvaret for arbejdets udførelse. Der må være ét menneske, som forældrene, bestyrelsen og direktoratet har at holde sig til. Jeg synes, det er rigtigt, at medarbejderne drages så meget som muligt med ind i arbejdets tilrettelæggelse, i budgetlægningen, i forældresamarbejdet, at de får mere medansvar; men en kollektiv ledelse er jeg bange for meget let vil medføre, at ansvaret forflygtiges, at bolden går videre efter princippet: det er ikke mig, men min kollega, når det drejer sig om det lidt mere kedelige manuelle arbejde, som jo også skal gøres.

Det er normalt, at institutionernes ledere deltager i institutionernes bestyrelsesmøder, og jeg mener, man bør indføre, som man allerede har gjort det flere steder, at en repræsentant for personalet også deltager i disse bestyrelsesmøder. Jeg synes også, det er rigtigt, som socialministeren nu foreslår, at man ændrer bestyrelsernes sammensætning ved de forskellige institutioner, sådan at der i en bestyrelse skal sidde to forældrerepræsentanter.

Jeg vil altså ikke afvise kollektiv ledelse; jeg er kun betænkelig. Men hvor bestyrelserne og medarbejderne går ind for en kollektiv ledelse, dér synes jeg man skal give mulighed for at forsøge, og det kan jo altså allerede lade sig gøre i dag inden for daginstitutionerne, så jeg kan ikke rigtig se, at en lovændring på nuværende tidspunkt skulle være nødvendig.

Eva Ree: Der er tidligere her i folketinget givet tilsagn om en debat om børne- og ungdomsforsorgsspørgsmål, og det lovforslag, VS nu fremsætter om, at socialministeren skal give tilladelse til, at institutioner

inden for dette område, i det foreliggende tilfælde en børnehave, skal kunne ledes kollektivt, hvis der er ønske om det, må vel betragtes som en art forløber for denne debat.

Den direkte foranledning til VS-forslaget er, at man på Als, i Nordborg børnehaven, har prøvet den kollektive ledelse, og at bestyrelsen for børnehaven, efter hvad det oplyses, har insisteret på at fortsætte med denne ledelsesform. Det harmonerer imidlertid ikke med den nuværende lov om børne- og ungdomsforsorg, og forslagsstillerne ønsker derfor spørgsmålet om en kollektiv ledelsesmulighed taget op til særskilt drøftelse og godkendelse ud fra den motivering, anføres det, at børnehavens anerkendelse ellers vil bortfalde.

At der er en demokratiseringsproces i gang allerede, har socialministeren jo oplyst, og det er kun godt. Men det er vel også endnu ganske naturligt, at der er en række krav, der må opfyldes, for at en børnehaven eller en anden børneinstitution kan anerkendes. Et af disse krav er, at der er én ansvarlig leder, som jo i øvrigt aflønnes med et specielt lederhonorar.

Heroverfor har nu VS fremsat sit ønske om en kollektiv ledelse, ikke generelt, men sådan at socialministeren i de enkelte tilfælde, hvor der foreligger ansøgning, kan give tilladelse dertil. Det er jo sådan set et beskedent ønske, VS kommer med, men vi er åbenbart længere fremme, end VS mente. Selvfølgelig kan en sådan kollektiv ledelse give administrative problemer. Alligevel har vi en vis sympati for tanken og for forslaget; vi synes, der kan være meget rigtigt deri, hvis en enig bestyrelse står bag ønsket, og vi synes også, at de perspektiver, som socialministeren gav udtryk for, kan virke ret inciterende. Vi har noteret os, at foreløbig en enkelt børnehaven, børnehaven på Als, går ind for den kollektive ledelsesform; vi ved, at en række unge børnehavepædagoger har tilsvarende tanker. Til gengæld har vi også hørt, at der er børnehaver og bestyrelser, der ikke kan gå ind for en kollektiv ledelse, om end ind for øget medindflydelse for medarbejderne.

Der er derfor en hel del, der kunne tyde på, at vi igen står midt i et vadested, og der er vel næppe nogen, der i dag tør give et fyldestgørende og endeligt svar på, hvordan